

Men jeg må sige på Det Radikale Venstres vegne, at vi ikke er helt tilfredse med resultaterne efter høringsrunden. Vi er stadig væk bekymrede over adgangen til gentagne hemmelige ransagninger, som politiet kan foretage i forbindelse med en konkret sag.

Det har undret mig lidt, at partier herinde, som normalt taler meget om boligens ukrænkelighed og privatlivets fred og de danske myndigheders meget store iver for at blande sig i folks privatliv, har været så accepterende over for denne her bestemmelse om politiets øgede adgang til gentagne hemmelige ransagninger.

Jeg så meget gerne, at justitsministeren lyttede til noget af den kritik, der har været, og tog en seriøs diskussion med os i Retsudvalget om: Kan vi få indskrænket den beslutning, den bestemmelse om at foretage flere på hinanden følgende hemmelige ransagninger inden for samme dommerkendelse? Kan vi få indskrænket den sådan, at den ikke vil kunne opfattes som noget, der går voldsomt ud over privatlivets fred?

Jeg synes, det er umagen værd at tage den diskussion op i Retsudvalget. Jeg synes ikke, at de svar, der har været i forbindelse med høringsfasen, har været tilfredsstillende. Jeg synes stadig væk, det kan kritiseres, at man herved giver politiet nogle muligheder, som de i virkeligheden godt kunne undvære, og hvor de med de eksisterende regler kan få lige så meget ud af det.

Til sidst vil jeg sige om udleveringsloven, om udlevering af danske statsborgere til retsforfølgelse i udlandet, at det går Det Radikale Venstre ind for.

Vi synes, det er ganske logisk, at man, hvis man står anklaget for en grov forbrydelse – ikke dømt, men anklaget for en grov forbrydelse – i et andet land, som tilhører den kreds af lande, der har skrevet under på disse fælles rammebetingelser, som tilslutter sig retsstatens vilkår, kan udleveres til strafforfølgelse eller til rettergang i det pågældende land.

Der er jo forskellige betingelser knyttet til. For eksempel skal de kunne komme hjem til Danmark og afsone en eventuel afsagt dom; der skal være grænser for, hvilke lande man kan udlevere til, afhængig af f.eks. risikoen for tortur og andre risici. Men i princippet mener vi, det er rigtigt, at man skal kunne udlevere danske statsborgere til retsforfølgelse i et andet land.

Det Radikale Venstre er jo et af de partier, der ligesom de fleste her i Folketinget har tilsluttet

sig ideen om en international straffedomstol. Der har vi jo allerede taget et skridt og sagt: Danmark udleverer danske statsborgere til strafforfølgelse et andet sted end på dansk grund. Så det skridt har vi allerede taget. Derfor er det for os ganske logisk også at lade det omfatte de lande, som er fælles om disse beslutninger.

Kl. 14.20

I dette lovkompleks er der mulighed for – og det må siges rent ud – indskrænkninger i den personlige frihed, der er mulighed for indskrænkninger i ytringsfriheden, der er muligheder for indskrænkninger i privatlivets fred. Derfor synes jeg, vi skal love hinanden at give os god tid i Retsudvalget.

Vi mener fra Det Radikale Venstres side, at lovkomplekset er nødvendigt, og vi støtter det, men hvis det kan blive bedre, medvirker vi meget gerne til det.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Da fru Elisabeth Arnold henviste til partier, der taler så meget om privatlivets fred og husfredens ukrænkelighed, følte jeg mig bestemt ramt, for det taler vi meget om, det mener vi meget med. Det er jo også derfor, det indgår i regeringsgrundlaget, at der skal nedsættes en retssikkerhedskommission til at se på, hvordan man indskrænker alle de beføjelser, som alle mulige myndigheder har fået rundtomkring i lovgivningen over for personer, der ikke er mistænkt for en forbrydelse. Det er det, retssikkerhedskommissionen handler om. Det er noget andet end det her.

Men også her har vi talt om det, det er rigtigt, og det er jo rigtigt, at hemmelig ransagning er et indgribende foretagende. Det fremgår allerede af retsplejeloven, at vi har adgang til det, og bedre bliver det naturligvis ikke af, at man kan foretage gentagne ransagninger inden for den samme kendelse.

Jeg kan godt følge synspunktet, men derfor er det jo også, at det skal præciseres, at man slet ikke kan gå i gang med det her, uden at en domstol først har truffet en kendelse om det. Jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold vil mistænke domstolene – jeg vil i hvert fald ikke – for bare at sige, at hvis politiet er dovent, så siger vi bare, at de bare kan ransage, fuldstændig som det passer dem i månedsvi. Det tror jeg ikke på.

Faktisk er forslaget præciseret mere, end da den tidligere justitsminister sendte det ud til høring.